

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De incredulitate & indurat[i]o[n]e ho[m]i[nu]m. Ca. 34

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

§.ca.26. §.8 quasi animam habent in ore, quæ degustata statim abijciunt ab ore, & conculcatur: sic
 & j.c.36. §.7 verba mea ab aliquibus despiciunt, quia dulcedo spiritualium non sapit eis. Et infra: Isti con-
 §.eo. §.11 temptores sapientiam meam non attendunt, opera despiciunt, promissionem & diuitias meas
 §.c.18. §.9 habet, per nihil: ideo faciam eis sicut sapiens figulus, qui materiam, quam prius de luto fecit
 §.c.31. §.16 quam non perspexerit eam honestam & aptam, deprimit eam ad terram & cominuit, sic ego
 Christianis faciam, qui cum mei esse deberent, quia eos ad imaginem meam formavi, &
 per sanguinem meum redemi: sed deformati sunt contemptibiliter bestis similes, pro-
 §.ca.25. §.5 pterea sicut terra conculcabunt, & in infernum deprimentur.

& j.c.39. §.1
 §.eo. §.1 IX § Et infra: Peruersi cogitant apud se sic: Signa dei & iudicia nunc non sunt
 §.c.17. §.24 aperta, ut prius. q. d. Signa nostra non vidimus, ideo non possumus loqui quæ volu-
 & j.c.58. §.7 mus, quia misericors est, & non attendit, faciamus quæ nobis placet, quæ facilliter indul-
 §.c.15. §.41 get. Hæc non est spes in diuinam misericordiam, sed stulta præsumptio puerorum, quæ
 & §.eo. §.7 brachio diuinæ misericordie offendit deum, penam negligendo. Sequitur in Birgitta:
 & j.c.34. §.1 Ipsi iudicium meum reputant ludibrium, & iustitiam meam vanitatem, ideo in miseria inge-
 §.c.54. §.6 miscet, quæ incipit eis in præsentem, & in perpetuum durabit. Et infra: Ego reputor
 §.c.31. §.7 quasi vermis, quæ transeuntis contemnunt, calcant, in eum quæ expuunt: sic Christiani con-
 & j.c.10. §.11 temnunt me, quia meam passionem reputant pro vanitate. Itæ calcant me, quia plus venerant
 §.c.31. §.14 hominem quam me, præcepta mea subaudiendo, & expulunt in me, sacra mea paruipendendo,
 & §.eo. §.5 aut scadalose tractando. Præterea iudicia ecclesie, ut sunt excoicationes, alia quæ cæ-
 & j.c.10. §.10 suræ ecclesiastica vilipendunt. Hinc ait Christus: Gladius ecclesie meæ abiectus est,
 1. Bir. 56 & pro eo assumptus est saccus pecunie: ideo sentiunt iustitiam meam. Et infra Christiani
 vertunt ad me dorsum, & ego ad eos vertam occiput, quia ex ore eorum nihil est nisi cu-
 §.eo. i. pri. piditas, veniam eis quasi gigas, qui habet tria, videlicet terribilitatem, fortitudinem,
 & j.c.34. §.4 & asperitatem, quod verum sentient in præsentem, & sine fine.

X § Demum sancta Maria de contemptoribus loquitur hæc verba: Magna res
 §.eo. §.9. & est quod dominus omnium, & rex glorie contemnit, ipse quasi peregrinus est in terra, vadens
 §.c.36. §.2 de loco in locum, & quasi viator pulsans ostia multorum, ut suscipiat. Quæ pauci Do-
 §.c.32. §.15. ni Christiani suscipiunt, multi autem eum non admittunt, quasi sui eum non receperunt,
 & j.c.57. §.8 ut sunt peruersi Christiani, ludæi, Pagani, & cæteri, asserentes iudicia Christi esse
 & j.c.67. §.6 iniusta, promissa eius falsa, & mandata eius intolerabilia. Rursus dei genitrix ad fili-
 um. Homo deridet iustitiam tuam, & ridet ore ad cupiditatem suam, affectat & re-
 spicit gaudenter mundum, & misericordiam tuam non attendit, illud quod modicu-
 m est, quærit: quod autem maximum est, proijcit: honor tuus ab omnibus est negle-
 ctus, & opera tua mortua sunt ante eos.

XI § Dei ergo contemptores iudicabuntur iuxta sententiam saluatoris,
 §.eo. §.8. & dicentis: Qui spernit me, & non accipit verba mea, habet qui iudicet eum, sermo quæ
 §.c.32. §.18. locutus sum, ille iudicabit eum. Similiter scriptum est olim de ludæis, qui subsannabant
 §.eo. §.2 nuntios dei, & paruipendebant sermones eius, illudebantque prophetis, donec accē-
 §.eo. §.2 deret furor domini in populum eius, & esset nulla curatio. Nam abominatio est do-
 mini omnis illusor, & ipse deludet illusores. Quamobrem Paulus commonet contem-
 ptores, dicens: Videte ne superueniat vobis quod dictum est in prophetis: Videte
 §.eo. in pri. contemptores: sacra namque scriptura decernit rebellem aduersus dominum periturum de
 populo suo: verbum enim domini contempsit, & præceptum illius fecit irritum, idcirco de-
 lebitur, & portabit iniquitatem suam. Senior denique Thobias ad dominum ait: Maledi-
 cti erunt qui contempserunt te, & condemnati erunt omnes qui blasphemauerunt te.
 Hanc igitur terribilem sententiam in contemptores prophetiarum decretam sedulo cõue-
 amus, ac veras scripturas non spernemus, neque verisimiles reuelationes post tergum
 §.c.34. §.7 abijciamus, alioquin contemptu indurati, & reuelationibus increduli acerbam in
 nos sustinebimus à deo sententiam.

De incredulitate & obduratione hominum. Ca. XXXIII.

¶ Vando Esaias præuidebat nostrum contemptum & incredulitatem,
 dixit: Visio dura nuntiata est mihi, qui incredulus est, infideliter agit.
 §.c.57. i. pri. Deus quoque per alium Prophetam ad incredulos inquit: Audi popule stul-
 & j.c.5. §.3 tum est cor incredulum & exasperas. Et infra: Locutus sum ad vos, & non audistis,
 vocaui

2. Bir. 4

2. Bir. 5

Psalm. 73.

Cath. Senē.

ca. 132

2. Bir. 5

4. Bir. 99

Psalm. 21

§.c.23. §.8

& j.c.38. §.9

§.c.12. §.7

& j.c.61. §.3

1. Bir. 57

Hiere. 18

2. Bir. 3

Hiere. 13

Iohā. 1

1. Ioh. 5

6. Bir. 45

1. Ioh. 1

1. Ioh. 1

Iohan. 12

2. Paro. 12

Prouer. 1

Acto. 13

Nume. 15

Thob. 13

Esa. 21

Hiere. 5

Hiere. 7

vocati vos, & nō respōditis, ecce furor meus & indignatio conflatu super locum istū, super viros & super iumēta, & super lignū regionis, & super fruges terræ, & misi ad vos omēs seruos meos prophetas per diē, cōsurgens diluculo, & mittēs, & non audierunt me, nec inclinauerūt aurem suā: sed indurauerunt ceruicem suam. Sic non crediderunt reges terræ, & vniuersi habitatores orbis, q̄ ingredere-
Thresh. 4 tur hostis, & inimicus per portas.

I § In gladio igit morient omēs p̄ctōres populi dei, qui dicūt. Non ap-
Amos. 9. propinquabit, & nō veniet sup nos malum. Quēadmodū euenit incredulis, q̄ pro-
Psal. 94 p̄cti sunt ab Aegypto per Moysen, quibus deus iurauit nō introire in requiē ipsi-
Hebra. 3 us, q̄ ipsi obdurauerūt corda sua, & nō audierūt vocē dñi. Nā olim Iudæi nō cre-
Numc. 14 diderūt deo in om̄ibus signis, quæ fecerat corā eis: ob id Dauid cecinit. Quoniam
Psal. 91, 105. magnificata sunt opa tua dñe, vir insipiēs nō cognoscit, stultus nō intelliget hæc.
 Patres nostri in Aegypto nō intellexerūt mirabilia tua, obliui sunt deū, qui salua-
 uit eos, qui fecit magnalia in Aegypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari
 rubro. Nō crediderūt verbo eius, nō exaudierūt vocem dñi. Et irritauerūt eum in
 adinventionibus suis, & multiplicata est in eis ruina.

II § Deus equidē ante plagas insigēdas plerūq; misit p̄ angelū suū reuo-
3, Esdra. 1 care Iudæos ab immūditatibus suis, propter q̄d parceret illis, & tabernaculo suo. Ipsi
 vero subfannabāt in angelis suis, & q̄ die locutus est dñs, erāt illudentes prophetis
 eius. Qui vsq; ad iracundiā cōcitatus est super gentē suā, & præcepit ascendere re-
 ges Chaldæorū, vt potē malignos spūs: hi occiderūt iuuenes eorū in gladio in cir-
 cuitu templi, & nō pepercerūt iuueni & seni, & virgini, & adolefcēti, sed omēs tra-
 didi sunt in manus ipsorū, & om̄ia sacra vasa dñi. Om̄ipotens profecto deus clemē-
In le. f. Se ter mortales in primis per bonū spiritū admonet quo spreto, permittit eos affligi
bast. à maligno. Nam legit quom Romæ, & Papiæ ingens pestis grassaret, tunc visibili-
 ter bonus angelus apparuit multis, malo angelo subsequenti, & venabulum ferenti
 præcipiens, vt percuteret, ac eadem faceret.

III § Pari modo cor incredulū factum est moderno populo Christiano.
Hiere. 5. Domus em̄ ecclesiastica exasperās est, qm̄ eius inhabitatores, scilicet Christiani, iā
Ezech. 2 sunt increduli & subuersores, omēs pene incidimus in incredulitatis exemplū pa-
Hebra. 4 riter & vitiū. Sed vā dissolutis corde, qui nō credūt deo, ideo nō protegent ab eo.
Ecci. 2 Siquidē incredulus erit pars in ardētī stagno æternæ damnatōis. Om̄is nāq; incre-
Apo. 21 dulus in sua incredulitate moriet. Quoniā ipsi increduli: ad credēdum scilicet salu-
4. Esd. 15 bria, induci nequeūt, donec cū suo damno prophetiæ impleant, tunc demū dicēt:
Sapia. 5. Errauimus à viā veritatis, & sol intelligētia nō est ortus nobis, nos insensati vitā
Cat. Sc. c. 63 & reuelatōes prophetarū insaniā & stimabamus, ecce nūc intelligimus, quod com-
Tho. 12. q. putati sunt inter iustos. Sed quod sol intelligētia nō oriat, nō sol, sed homo est in
79. art. 30 causa qui sua peruersitate claudit fenestram boni desiderij, & ianuam spiritus san-
Iohā. 14. cti, per quam gratia intelligētia introiret. Hinc dicitur, mundus non potest acci-
8. Bir. 48 pere spiritum sanctum quia non videt eum, nec scit eum.

III § Proinde quod pauci recipiunt & credant verba cœlestia diuinitus
 reuelata, hoc similiter fit culpa hominum, qui nolūt dimittere frigus mētis suę. Nā
 etiam verba euāgelica non sunt completa cum primis regibus illius temporis, sed
Psal. 74 adhuc veniēt tempora quibus complebūtur. Quādo enim deus acceperit tempus,
 tunc iustitias iudicabit. Mora itaq; complendi causat incredulitatem, & cordis du-
 ritiā, quā Ch̄sus dñs exprobrauit in discipulis, q̄ nō crediderūt his q̄ viderūt eū re-
Mar. 16 surrexisse, & Thomæ præcepit, ne esset incredulus. Idem insuper saluator de in-
Iohā. 20. credulo & malo seruo hanc inducit parabolam. Si dixerit malus seruus ille in cor-
Mat. 24 de suo, moram faciet dominus meus venire, & cœperit conseruos suos percutere:
 manducet autem & bibat cum ebriosis, veniet dominus serui illius in die qua non
 sperat, & hora qua ignorat, & diuidet eum, partemq; eius ponet cum hypocritis,
 illic erit fletus & stridor dentium.

V § Hæc iam dicta Christi prænotificatio videtur modo impletum iri, ex
 quo em̄ deus morā hætenus fecit debita supplicia insigēdi nobis Christianis velu-
 ti malis seruis: ideo vnus Ch̄sianus aliū Ch̄sianū cœpit percutere, q̄ iniuriosi quēdie
 Ch̄sian

§.c.31. §.8 & Christiani mutua inter se bella gerunt. Hinc evidens insurgit signum atq; præsum-
 §.c.46. in fi. ptio, Christum dñm nostrū iusta contra nos plaga non longe absfuturum: sed eius
 §.c.26. §.6. particulare iudiciū in peruersam Christianitatem esse propinquum, partemq; no-
 §.c.4. §.10. stram ponet cū hypocrisis, vbi est fletus & stridor dentium. Ipse quidem saluator &
 & §.c.36. §.5. iudex noster ad nos sequentia verba promit. Testimoniū nostrū non accipitis: si
 §.c.15. §.3. terrena dixi vobis, & non creditis, quomodo si dixerō vobis cœlestia, credetis?
 Qui autē nō credit, iam iudicatus est. Quem enim misit deus, verba dei loquitur: Qui
 §.c.35. i pri. credit in filiū habet vitā æternā: qui autē incredulus est filio, nō videbit vitam, sed
 §.c.15. §.43. ira dei manet super eū. Ad hoc in Catharina Senē, notat sequens discreta doctri-
 in sine na, Imperfecti charitate dei sequuntur solū patrē in quem nō cadit passio, sic & isti
 §.c.20. §.15. fugiunt omnes pœnas, & affectant consolationem in deo reperiendam. Qui vero
 §.c.17. §.4. perfecte diligūt deum, imitantur etiam filium passum, crucifixum, atq; mortifica-
 in eum, habeat vitam æternam, tum. Est autem voluntas patris qui misit filium, vt omnis qui videt filium, & credit
 VI § Sequitur in Euangelio: Nisi signa & prodigia videritis, nō creditis, Iohā. 4. & 5.
 sed qui verbum meum audit, & credit, in iudicium non venit, sed transiet à morte
 in vitam. Sed quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab inuicem accipitis,
 §.c.27. §.11 & gloriam, quæ à solo deo est, non queritis? Si autem Moyfi literis non credi-
 & §.c.50 §.7 tis, quomodo verbis meis credetis? Et infra: Si enim non credideritis, quia ego
 sum, moriemini in peccato vestro. Ergo si veritatē dico, nō creditis mihi: propte-
 rea vos nō audistis, q̄a ex deo nō estis. Vos nō creditis, quia nō estis ex ouibus me-
 §.c.18. §.2 is, oues meæ vocē meā audiunt. Et infra: Pater in me manēs, ipse facit opera, alio-
 §.c.33. §.5 neq; Christi admonitiōibus cōmoti, credimus auctori diuino, quia brachiū dñi nō
 est nobis reuelatū. Vel credere prorsus nequimus, quia deus ex cœcauit oculos no-
 §.eo. in pri. stros, corda nostra indurauit ob nostra scilicet flagitia. Cū Christo quidē mandu-
 & §.eo. §.7 camus panē, sed cōtra eum leuamus calcaneū nostrū. Nam tota die expandit ma-
 & §.10. nus suas ad populum non credentem, sed contradicentem sibi.
 §.eo. §.10 VII § Enimvero Christus continuo ad nos clamat: O generatio incre-
 dula, & peruersa, quādiū apud vos ero? quādiū vos patiar? Nos autem illis
 Christi admonitiōibus vel diuinis reuelatiōibus ceu pertinaces, increduli, nullam
 §.c.33. in fi. fidem adhibētes, sed oēm sanam doctrinam, dignamq; disciplinā potū tergū rei-
 §.c.18. §.15. cientes, in nostra inueterata contumacia induramur vsque adeo, quōd de præ senti
 Christiano populo Christus illud censetur præ dixisse. In crassatū est enim cor popu-
 §.c.35. in pri. li huius, & auribus grauius audierūt, & oculos suos clauerunt, ne quādo videant
 §.eo. §.6 & oculis, & auribus audiāt, & corde intelligāt, & conuertātur, & sanem eos. Et sicut
 §.eo. §.9 nō probauerūt deū habere in notitia, tradidit illos deus in reprobū sensum, vt fa-
 ciant ea quæ nō conueniūt, repletos omni iniquitate, malitia, fornicatiōe, auaritia,
 nequitia, inuidia, homicidijs, cōtentione, dolo, & malignitate. Vnde Prophetat
 Domine p̄cussisti eos, & nō doluerūt: attriuisisti eos, & reuerūt accipere disci-
 §.eo. §.1 plinam, indurauerūt facies suas supra petrā, & noluerunt reuerti. Nunquid super his
 nō visitabo, dicit dominus, & in gente tali nō vlciscetur anima mea: quia negaue-
 runt dñm, & dixerunt: Non est ipse, neq; veniet super nos malum, gladium & fa-
 §.c.21. §.15 mem non videbimus, prophetæ fuerunt in ventum locuti.
 VIII § Cæterum in Birgitta habetur, quemadmodum Christianus ho-
 §.c.49. §.1 pulus: ad præ sens in peccatis induratus est, quasi animal absque iugo obedientiæ
 21. & §.c.61. discurrens per vitia, & in desiderijs suis viuens. Quæcunq; enim homines natura-
 §.1. liter tanquā muta animalia norunt, in his corrumpuntur. Sapientia deniq; mū-
 §.c.18. §.4. dana sperat illa quæ videt, & remuneratio eius in promptu est, quia desiderat pe-
 ritura. Non est ista sapiētia desursum descendēs, sed terrena, animalis & diabolica
 Mali quippe appetentes prosperitatem mundi, cœlestia obliuiscuntur, imō perse-
 §.c.25. §.13 quantur, si contra deum indurantur.
 IX § Illi indurati designantur per locustas loricis indutas ferreis, ob cor-
 & §.c.41. in dium suorum duriciem & pertinaciam. De quibus in Hieremia: Aes & ferrum
 in principi. vniuersi corrupti sunt. Hinc Vincentius ait: Hoc tempore Christiani sunt ferro
 durio-

Matth. 24.
in fi.
Iohā. 3

Cath. Senē,
ca. 75

Iohā. 6

Iohā. 4. & 5.

Ioh. 8. & 10.

Iohā. 14

Iohā. 12

Esaia. 55. &

Roma. 16

Iohā. 13

Roma. 10. &

Esa. 65

Matth. 17

Marci. 9

Matth. 15. &

Esa. 6

Roma. 1

Hiere. 5

4. Birg. 129.

Iuda. 1

Iaco. 3

Apo. 9

Hiere. 6.

Vincētī de

sine mūdi.

DE IRA DEI SE VINDICANTIS.

duriores, asperiores, implacabiliores, sibi inuicem austeri, sine pietate, & benignitate, crudeles sine charitate, avari sine largitate, duri sine deuotione, amatores huius seculi, temerarij sine timore, contemptores regni celestis sine prouidentia, peruariatores sine consideratione poenae infernalis, nec emendari volunt per praedicationes, exempla, moesta, miracula, vel tormenta, nec per morbos, guerras, charitatem vel inundationes aquarum, quae omnia quasi deliramenta nobis uidentur. Et sic ferum, id est, obstinatio & induratio pertransiuit animam populi Christiani. Ad quem dñs: Sciui quia durus es tu & neruus ferreus ceruix tua & frons tua aerea, praedixi tibi extunc antequam uenirent scilicet mala, audita tibi feci noua extunc, & conseruata sunt quae nescis. Vnde aliquando uoces ferreos confringet deus. Qui nobis per Prophetam minatur, dicens: Verterunt ad me terga, & non facies, quum docerem eos, & erudirem de uiculis, & nollent audire ut acciperet disciplinam. Et nunc propter ista ait dñs ad ciuitatem hanc utpote ad praesentem ecclesiam, de qua dicitis quod tradat in manus regis Babylonis, id est, tyrannorum in gladio & fame & peste.

X § Ex quo itaque cum in ueteribus prophetijs, tum etiam in nouis reuelationibus, hodie uocem dñi audimus, quia scriptura semper loquitur: ideo non debemus obdurare corda nostra, neque contumaces esse seu incredibiles timori dei.

Psal. 104. Nam qui timent dominum, non erunt incredibiles uerbo illius. Alioquin horrenda portabimus plagas: onera iam crebro nobis pronosticata. Qui enim incredulus est, non erit recta anima eius in semetipso. Roboremus igitur suauissimo acclamatori nostro Iesu Christo humiliter supplicantes, quemadmodum fecit pater filij spiritum mutum habentis, dicendo: Credo domine, adiuua incredulitatem meam, ne incidam in iram tuam quam iurasti incredulis, quod non introirent in requiem.

Esa. 48. In quam intraturi sumus, si crediderimus atque festinauerimus, secundum Apostoli doctrinam ingredi in illam. Cauet ergo unusquisque ne in idipsum incidat incredulitatis exemplum, ac in diuinam contra incredulos iam dudum latam sententiam propediem executioni demandandam iuxta diuinae reuelationum decreta, uiuus est enim sermo dei & efficax.

Psal. 106. **Hiere. 32.** **Eccl. 1. & 2.** **Abacuc. 2.** **Mar. 9.** **Psal. 94.** **Hebra. 3.** **Hebra. 4.**

De ira dei se contra contumaces vindicantis. Ca. XXXV.

I Ra dei non est aliqua perturbatio animi, sed est tranquilla iusti supplicij confidentio. Quae quidem magna successa est contra nos, qui non audimus uerba reuelationum praedictarum, ut faceremus ea quae scripta & significata sunt nobis: siquidem super incredulum manet ira dei. Apostolus enim inquit: Secundum duritiam tuam & impoenitentes cor thesarizas tibi iram in die irae reuelatois iusti iudicij dei. Nam propter fornicationem, auaritia, aliaque crimina uenit ira dei super filios incredulitatis. Vnde Esaias: Abiecerunt legem dñi, ideo iratus est furor domini, in populum suum & percussit eum. Et infra: Uitionem capiam (ait dominus) & non resistet mihi homo, quoniam iratus sum super populum meum. Contra populum utique Christianum (qui usque ad iracundiam prouocauit deum) ipse ait: Effundam super eos indignationem meam & omnem iram furoris mei.

I § De modernis itaque Christianis in sua (ut praemittitur) pertinacia perseverantibus, diuina ira se vindicabit secundum prophetias ueteris & noui testamenti. Quae utrobique indicant. In cauda quinti & in decursu sexti status ecclesiae, praesertim in fine sextae mundi aetatis (quam iam agimus) tam clerum quam populum Christianum affligendum grauius & acerbius omni alia praeterita afflictione. Impius enim qui non agunt poenitentiam, usque in nouissimum sine misericordia ira superueniet. Huiusmodi persecutio in breui grassabitur sub antipapa & tyranno, de quibus inferius tractabitur. Nam omne uitium iam est in praecipitio, ac in omni statu ab infimo usque ad supremum nequitia regnat, a planta pedis usque ad uerticem capitis non est in eo sanitas: ergo ecclesia peruersa aliquando ruat & populus iniquus poenam luat, necesse est.

II § Hinc per Esaiam inquit dñs: Heu ego uindicabo de inimicis meis: nempe in ira domini conturbata est terra, id est, terrestri ecclesia, & populus, scilicet Christianus erit quasi esca ignis. Et infra: Ecce dies domini ueniet crudelis & indignationis plenus & irae furorisque, ad ponendam terram in solitudinem & peccatores

§. c. 31. §. 12.
& j. ca. 44.
§. 5.

§. c. 31. §. 1
§. c. 4. §. 12.

§. eo. §. 7 &
j. c. 35. §. 6

§. c. 33. §. 4
& j. c. 40. in
prin.

§. eo. §. 7 &
§. c. 32. §. 16.

& j. c. 41. §. 1
§. eo. §. 6

j. c. 57. §. 11
§. eo. §. 1 &
j. c. 35. §. 2

§. eo. §. 3
§. c. 31. §. 5 &
j. c. 35. §. 5

§. c. 30. §. 6

§. c. 34. §. 5

§. c. 34. §. 7.
& j. c. 50. §. 8. in fine.

j. c. 36. §. 2

§. c. 31. §. 9 &
j. c. 40. §. 6

§. c. 9. §. 6
j. c. 37. §. 12

j. c. 41. i. pri.
§. c. 16. §. 4.
& j. c. 43. §. 8

j. c. 37. §. 1

j. eo. §. 11
§. c. 31. §. 11.

& j. eo. §. 3.
§. c. 21. §. 14
tores